

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 12. szám

2013. augusztus 12.

Egy csapatként

Kovács Imre, a Rail Cargo Hungária (RCH) igazgatóságának elnöke nem először járt Ajakon, hiszen cége mindig fontos helyen tartotta számom Záhony térségét. Az elkötelezettség ismét találkozott augusztus első szombatján egy vasútbarát önkormányzattal, melynek rendezvényén kérdeztem a vasúti áruszállítás, illetve a Cargo aktuális kérdéseiről.

Februárban nyilatkozta a Záhonyi Vasutas olvasóinak, hogy nagyon közel van az RCH létszáma az optimálishoz. Azóta közeledett az optimum, vagy inkább távolodott?

Azt hiszem, tervszerűen haladunk a programjainkkal, a következő hónapokban nem a létszámleépítés, hanem az üzemeltetés optimalizálása a legfontosabb feladat. Az első félévben megtettük azokat az intézkedéseket, amelyeket szerettünk volna, az év hátralévő részében az új informatikai fejlesztések bevezetése, illetve azoknak a tökéletesítése a cél. Nem a létszámleépítés, hanem az üzemeltetés minőségének a fenntartása, egy jó minőségű szolgáltatás nyújtása.

Elég gyakori, hogy egy-egy újdonság, informatikai rendszer legalábbis nem gördülékenyen indul be. Mintha recsegne-roppogna a Cargonál is, ez vajon magyar átok, vagy az osztrák kollégák sem ügyesebbek?

Ez valóban az a pont, ami nem a „büszkeségeink” könyvébe fog bekerülni, de eljutottunk oda, hogy azokat a feladatokat, amiket a megrendelőink ránk bízta, meg tudjuk oldani. Termé-

szetesen ehhez kellett, hogy a kollégák maximálisan helyt álljanak, mert nem azt néztük, hogy mikor jár le a munkaidő, hanem azt, hogy elhárítsuk az akadályokat. Ezúttal is nagyon szépen köszönöm minden kollégának a munkáját az állomástól a területi központokig, mert mindenkinek a hozzáadott értékére szükségünk volt, és kérem még a türelmüket azért, hogy minden külső problémát fel tudjunk oldani. Nagyon bízom abban, hogy egy-két héten belül ez az új informatikai rendszer úgy fog működni, hogy könnyebb lesz a munkánk.

Az elmúlt hónapokban rossz hírek, néha pletykák terjedtek eltűnő forgalmakról, eladásra váró vagonparkról, kiszervezés előtt álló kocsivizsgálóról. Mi a valóság?

Magyarországon, és általában Közép-Európában, ahol a vasutak állami befolyás alatt vannak, az állandóság nem jellemző, inkább a változás gyakoribb. Ez ránk is igaz, hiszen egy magyar környezetben dolgozó osztrák tulajdonban levő cég vagyunk. Ha a politikai változások a nagyobb vasutaknál relevánsak, akkor nálunk is, hiszen mind Magyarországról, mind Ausztriából kapjuk a változásokat, mi pedig megpróbálunk alkalmazkodni a környezethez. A mi sorsunk az, hogy tíz éve, amióta egyáltalán létezőnk, mint önálló áru fuvarozó vasút, egyfolytában alkalmazkodunk, és azt hiszem, hogy ennek a társaságnak ez a legnagyobb erénye. Alkalmazkodni csak akkor tudunk, ha minden képességgel rendelkezünk, tehát ha meg tudjuk védeni magunkat, magunk tudunk dolgozni. Mire gondolok? Van egy szállítmányozási képességünk, van egy kereskedelmi folyamatrendszerünk, van vonatfelvételünk, vannak kocsivizsgálóink és most már van saját mozdonyvezetői kapacitásunk is. Így teljes értékű vasút vállalat vagyunk, és ezt a vasút vállalatot én nem szeretném kompetenciákban csökkenteni, ez a Cargo így teljes értékű.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Van azért jó hír is, hiszen az illetékes államtitkár szerint továbbra is versenyben vagyunk a Kelet felől érkező áruk vasúti szállításában, de a Budapestet elkerülő V0-ás körgyűrű mellett szóba került a Szlovákiában tervezett széles nyomtávú pálya is. Mi ezekről a véleménye?

Én azt hiszem, nem a szlovák pályának a megépülése a probléma, mert az, hogy tíz év múlva, húsz év múlva, vagy mikor épül meg, az indifferens. Sokkal fontosabb, hogy amíg erről tárgyalnak az illetékes kormányok, minisztériumok, vasutak, addig negyedévente leülnek egymással beszélgetni az osztrák, a szlovák, az ukrán és az orosz felek. Ez egy hatalmas lehetőség arra, hogy amíg az a pálya megépül, vagy esetleg nem, addig is érrefelé forgalmakat generálnak. Tehát nem az a lényeg, hogy egyszer megépül valami, amit az unokáink sem biztos, hogy látni fognak, hanem az, hogy komolyan veszik egymást, tárgyalnak egymással, ami az üzletek kötésének alapja. A magyar kormány is megtette ajánlatát az orosz fél felé, ami egy nagyon fontos dolog, mert feltétele annak, hogy Záhonynál a forgalom úgy felfusson, hogy ha nem is megy tovább a széles nyomtávunk, akkor is itt lesz a forgalom. Ezt a kormánytörekvést nagyon komolyan kell venni, mert ebben az egész munkában a mi cégünknek is megvan a helye, hiszen az osztrák-orosz kapcsolatok mindig kiválóak voltak, és ha lehet és szükséges, megpróbáljuk az osztrák tulajdonos segítségét is megnyerni munkánkhoz.

Ha Kelet-nyugati árufuvarozásról van szó, nem hagyhatjuk ki a térség átrakó cégeit, így a Záhony-Portot sem. Milyen a kapcsolatuk?

A záhonyi átrakó-kapacitás egy nagyon fontos feltétele a mi munkánknak. A mi érdekünk, hiszen a kollégáink több mint tíz százaléka Záhonyban dolgozik, hogy növekedjen a forgalom. Az átrakó-kapacitásokról mi azt várjuk, hogy versenyképesek legyenek a szomszédos országok átrakóival. Nagyon sok pénz lett befektetve a záhonyi kapacitásokba, nem ez a lényege a dolgoknak. Sokkal fontosabb az, hogy a magyar kormány küldjön az oroszok irányában üzeneteket, ezek az üzenetek találjanak ott fogadókészségre, és kezdhesünk vasúti szinten is tárgyalásokat. Már csak azért is, mert az oroszok dimenziója olyan nagy, ha csak egy-két százalékot szerzünk is

meg, az odáig vezethet, hogy a záhonyi átrakó cégeknek nem lesz problémájuk. Ehhez persze át kell állni arra a gondolatmenetre, hogy nem a tömegáru, hanem a hozzáadott érték, a minőségi szolgáltatás lesz a meghatározó.

A fesztiválon sok vasutas, például cargos kolléga szórakozik, láthatóan jó kedvűen, ami reméljük, megmarad a következő Ajakfesztre is. Találkozunk-e itt az RCH első emberével jövőre is?

Én nagyon remélem! Mert egy ilyen térségben nagyon fontosak a gazdasági érdekek, nagyon-nagyon fontosak az emberi kapcsolatok cégek között, önkormányzatok között. Fontosak a hangulati elemek, amik nem csak embereket, mennyiségeket, de minőséget is tudnak mozgatni. És az biztos, ha azt látják az ügyfelek, hogy a Cargonak itt a térségben kiváló kapcsolati vannak, akkor tudják azt, hogy ide nyugodtan jöhetnek, mert itt megfelelő szolgáltatást kapnak. Ha azt látják a vasutasok, hogy itt a Cargo, a MÁV és az önkormányzatok közösen húzzák a feladatokat és megyünk előre, akkor nyugodtan tudnak a dolgozni. Azt hiszem, hogy Záhony térségében a legfontosabb, hogy visszaállítsuk a vasúti szakmának, ha nem is a cégszerű egységét, de a vasúti szakma egységét. Csak együtt tudjuk ezt a vasutat bonyolítani, kocsivizsgáló, forgalmi szolgálattelvő, vagy Záhony-Port dolgozó. Az ügyfél azt nézi, hogy bejött az áru, átrakták, elment az áru. Ehhez nagyon fontos, hogy a vasutas kollégák, az ő kis családjuk jó helyen legyenek, és én nagyon örülök, hogy ide el tudtam jönni. Azt hiszem, hogy ilyen rendezvényekre van szükség, mert így a helyi politika, gazdasági élet, hatóságok, egyházak egy csapatként mehetünk előre.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

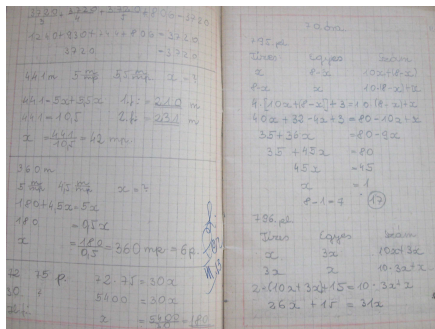
Mediánunk rejtelvei

Tanulmányaim során nagyon szerettem az átlagszámítást, anélkül, hogy tudtam volna, miért jobb azzal mérni a tudásomat, mint más módszerekkel. Például, ha volt matekból két egyesem, na jó, mellette még egy, akkor pofonegyszerűen rájöhöttem, hogy bukta lesz. Mert a karókat összeadva és elosztva a darabszámukkal, bizony jegenye jött ki átlagként is. De ha került hozzájuk valahonnan két nagyon vérszegény hármas, máris kilencet oszthattam öttel, ami kis híján kettes volt – pontosan 1,8. De mindenképpen több, mint fél kettes, amivel simán folytathattam szerény karrieremet a matematika terén, és legalább a számtani középéről már volt fogalmam.

Mindezt apámnak is eldicsekedtem, mondván, szó sincs buktáról, megvan a kettes. Nézegette a számokat, csóváltgatta a fejét, és határozottan kibökte: Fiam, ez inkább egy derekas egyes. Próbáltam vitába szállni vele, mire ő, csupán, hogy jobban értsem a problémát, nyomatékot is adott nézetének. Ettől matektudós ugyan nem lett belőlem, de megtanultam egy életre, hogy mire jó számtani közép. Gyakorlatilag semmire, legalábbis ha értéket akarunk mérni vele, mert a szélső értékek nagyon elviszik a végeredményt, a statisztikusok úgy mondják, érzékeny a kilógó számokra, túlságosan is figyelembe veszi azokat.

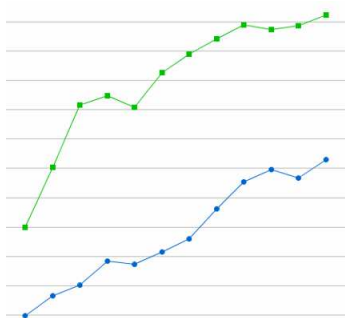
Ezt, mármint hogy számok is lóghatnak ki, csak jóval később tudtam meg, egész pontosan akkortájt, amikor egy-egy békebeli sztrájk idején tele volt a média a vasutasok keresetével. Átlagkeresetével, persze, mert a számtani középben kívül más módszereket

nemigen alkalmaztak, és ma is ritka, mint egykor nálam a matek hármas. Márpedig ahogy nincs átlag nő, vagy átlag férfi, úgy nincs átlag fizetés, vagy átlag ember sem. Mert nincs senki, akire minden tulajdonság jellemző, és nincs olyan fizetés sem, amely majd mindenkire, vagy legalább sok vasutasra igaz volna. Viszont van olyan, mondjuk kereset, ami lehet, hogy szintén senkire sem igaz, de közel van a többség keresetéhez, mert nem viszik el a végeredményt a kilógó számok. Sem felfelé, sem lefelé. Ezt hívják mediánnak.

Például, ha iskolás éveimben nem a számtani középpel, tehát nem átlagot számolok, hanem mediánt, akkor az 1,8-as matek átlagom helyett bizony egy kerek karót kapok, tehát vége a karriernek. Azért, mert a medián olyan érték, aminél a többinek az egyik fele nagyobb, a másik fele kisebb. Ha volt három egyes, meg két hármas, akkor még mindig csak egyesnél tartunk. Ez nyilván így túl egyszerű, és valóban, bonyolultabb számítások is léteznek a mediánra. De a lényeg, hogy mindegyikkel olyan értéket kapunk, ami sokkal több emberre igaz, mint az átlagszámítás, tehát realisabb anélkül, hogy egy másik végletbe csúsznánk.

Mindezeket csak azért érdemes szóvá tenni, mert időről időre felröppennek átlagkeresetünk számai, és mindannyiszor azt hiszi a nagyérdemű, hogy a vasutas mindjárt égbe megy az örömtől. Pedig csak számolni kezd, és persze keresni azokat, akik meg is kapják a számokkal elhírelt fizetéseket. És persze nem találják, mert azokat úgy számolták ki, hogy nem is lehet megtalálni. Ezen akkor is változtatni kéne, ha tudjuk, hogy nincs tökéletes módszer, ahogy nincs tökéletes nő vagy férfi. Bár, ahogyan mindenkinek, úgy nekem is van tippem, de annak nem hogy az átlaghoz, de még a mediánhoz sincs köze.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KÖTELEZŐ FOGYASZTÁS

Az asszony nézi magát a tükörben, s odaszól a férjének:

- Mondd, mit tegyek, hogy nagyobbak legyenek a melleim?
- Súrold őket wc papírral! – tanácsolja a férj.
- Gondolod, az segít?
- Háát, ahogy a fenekedet elnézem...

A HÍREK SZERELMESE

Megy a róka az erdőben, és látja hogy az oroszlán beszorult egy lyukba. Odamegy és úgy rendesen... A végére az oroszlán már majdnem kiszabadul, ezért a róka iszonyatos rohanásba kezd. Kiér a tengerpartra, de nem tudja, merre meneküljön, ezért előkap egy baseballsapkát meg egy napszemüveget és egy újságot. Odaér az oroszlán és megkérdi:

- Jó napot, nem látta a rókát véletlenül?
- Melyiket? Csak nem azt, amelyik az oroszlánt úgy rendesen?
- Jesszusom, már az újságban is benne van???

Balogh Attila

SZILVESZTER

- Gazsi, ti hová jártok szilveszterezni?
- Tavalyelőtt Pásztón voltunk. Az asszonyt hárman megerőszakolták, engem félholtra vertek.
- Hát tavaly?
- Pásztón. Az asszonyt öten megerőszakolták, nekem eltörték a kezem, meg három bordám.
- És idén hova mentek?
- Hát az asszony Pásztóra akarna...

ÉRTIK EGYMÁST

Belép egy fickó a kocsmába, megkérdi a kocsmáros:

- Mit akar?
- Hogyhogy mit akarok?! Egy nagyobb házat, több pénzt, szebb feleséget!
- Ugyan ember, nem úgy értettem. Mit kíván?
- Hogyhogy mit kívánok?! Egy gyönyörű villában lakni, milliomosnak lenni, egy csodálatos feleségem lenne, gyönyörű gyerek...
- De ember, nem úgy értem. Mi legyen?
- Hogyhogy mi legyen?! Hát legyen fiú! Bár ha lány lesz, az sem baj.
- Engem félreértett, nem ezt akartam tudni! Azt kértem, hogy mit szeretne inni!
- Nahát, miért nem ezzel kezdte! Na, mi van?
- Nincs semmi, csak állok itt a pult mögött.

Zubály Bertalan